

जीवन्ती

निर्वगः। (हरीतकीश्वर्वे विदरणविशेषोऽस्याः
शातयः॥)

जीवनी, खी, (जीवत्तेनेति । जीव + करणे लुट्
डीप् च ।) जीवनी । (पर्याया यथा,—
“जीवनी जीवनी जीव जीवनीया मधुसवा ।
मङ्गल्यामधीया च शावत्रीष्ठा पर्यस्तिनी ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)
काकोली । ढोड़ी । मेदा । महामेदा । इति
राजनिर्वगः । यथा । इति शब्दचन्द्रिका ॥
जीवनीयं, खी, (जीवत्तेनेति असाहा । जीव +
करणे अपादने वा अनीयर ।) जलम् ।
इति हेमचन्द्रः । (जीवनप्रदे, च । यथा,
सश्वते ॥ १ । ४५ ।
“गोदारेमनभियन्दि विश्वर्वं गुरु इसायनम् ।
जीवनीयं यथा वातपित्रं परमं सूतम् ॥”)
जीवनीयगमः, पुं, (जीवनीयानामोवधीनं गमः ।)
जीवधविशेषः । यथा, वैदाकपरिभावायाम् ।
“अर्थवर्गच पर्णिम्यौ जीवनीय मधुकन्तया ।
जीवनीयगमः, ग्रीको जीवनस्तु पुनस्तथा ॥”
(“जीवनी काकोली मेदे हे सुहमासपर्णीं च ।
कषभकजीवकमधुकं चेति गम्ये जीवनीयाख्यः॥”
इति च वामठे स्वचशाने पञ्चदेश्याये ॥)
जीवनीया, खी, (जीवनीय + टाप् ।) जीवनी ।
इत्यमरः ॥ २ । ४ । १४२ ॥
जीवनेत्री, खी, (जीवं नयतीति । जीव + नी + लुट्
+ डीप् च ।) सैंहली । इति राजनिर्वगः ॥
जीवनीष्ठं, खी, (जीवनस्य औषधं उपाय-
विशेषः ।) येन स्थियमाणो जीवति तदैषवधम् ।
जीवरदाकारि । जीवनोपायः । तदूपर्यायः ।
जीवातः २ । इत्यमरः ॥ २ । ६ । १२० ॥
जीवन्तः, पुं, (जीवयति जीवत्तेनेति वा । जीव +
“दहिनदिनीप्राणिभः दिवाप्रिष्ठिः” उल्ला ॥
३ । १२१ । इति भृत् ।) औषधम् । प्राणः ।
आयुर्विशिष्टे, च । इत्युपादिकौवः । जीव-
श्वाकः । इति राजनिर्वगः ॥
जीवनिकः, पुं, (जीवन्तः । एवोदरात् साधुः ।)
जीवननकः । इत्यमरटीकायारसुस्तुरी ॥
जीवनिका, खी, (जीवयतीति । जीव + नी + कर
टाप् च । कार्पि अत इत्यम् ।) वदा । उल्लो-
परिजातवृक्षः । गुडूचौ । जीवाख्यश्वाकः ।
इति मेदिपो । के, १८० । जीवनी हरीतकी ।
इति राजनिर्वगः ॥
जीवनी, खी, (जीवन्त + डीप् ।) लताविशेषः ।
जीवर इति जीयती इति च भावा । तदू-
पर्यायः । जीवनी २ जीवनीया ३ जीवा ४
मद्वः ५ । इत्यमरः ॥ २ । ४ । १४२ ॥ जीवना ६
मधुसवा ७ सवा ८ । इति तट्टीका ॥ पर्य-
स्तिनी ९ जीया १० जीवदा ११ जीवदाची १२
श्वाकश्वेता १३ जीवदा १४ मद्वा १५ मङ्गल्या
१६ चूदजीवा १७ यशस्वा १८ इत्याटी १९
जीवठा २० काञ्जिका २१ ग्रश्मिका २२
मुपिहला २३ । इति राजनिर्वगः ॥ मधु-

जीवन्तु

आसा २४ जीवदमा २५ सुखझरी २६ न्दगा-
राटिका २७ जीवपत्री २८ जीवपुष्या २९ ।
इति केचित् । (यथा,—
“वरा श्रावेतु जीवनी संवर्षपास्ववरा; परम् ॥”
इति वामठे स्वचस्याने षष्ठे धाये ॥)
अस्यागुणः । मधुरलम् । श्रीतलम् । रत्न-
पितवायुव्यायदाहव्यरनाशिलम् । कफदीय-
विवर्हनलव्य । इति राजनिर्वगः ॥ खादुलम् ।
स्त्रिगलम् । चिदोषनाशिलम् । रसायनलव्य ।
वलकारिलम् । चतुर्हितलम् । गाहिलम् ।
लघुलव्य । इति भावप्रकाशः ॥ श्वासकासधातु-
व्ययनाशिलम् । खरकारिलव्य । सुराश्वेशज-
स्वर्णवर्णहरीतकौ । सा स्वेहपाके प्रशस्ता
जीर्णरोगनाशिली । इति राजवक्षमः ॥ (अस्या:
लक्षणं अवहारच यथा,—
“जीवनी स्वर्णवर्णनी ॥”
“जीवनी सर्वरोगहरु ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)
शर्मी । गुडूचौ । (पर्याया यथा,—
“गुडूचौ मधुपर्णी स्याद्यताम्बतवक्षरी ।
हिमा च्छिन्नरहा च्छिन्नोऽव्वा वस्त्रादनीति च ॥
जीवनी तत्त्विका दोमा दोमवली च कुखली ।
चक्रलक्षणिका धीरा विश्वला च रसायनी ।
चक्रहस्ती वयस्या च मखली देवनिर्मिता ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)
वदा । इति मेदिपो । ते, ११२ ॥ ढोड़ी ।
इति राजनिर्वगः ॥ (जीव इति श्वाक-
विशेषः । श्वर्करावस्थमधुरुष्या व्रततिः । प्रस्या:
पर्याया यथा,—
“जीवनी जीवनी जीव जीवनीया मधुसवा ।
मङ्गल्यामधीया च श्वाकश्वेता पर्यस्तिनी ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)
जीवसुक्तः, च । (जीवन्ते सुक्तः आत्मज्ञानेन
भाया त्वरहितः ।) जीवहृष्टाया मायावन्ध-
रहितः । (यथा, देवीभागवते ॥ १ । १६ । ४८ ॥
“जीवसुक्तः स राजनिर्वेत्त्वान्नमतिः शुचिः ।
तथवक्तातिश्वान्नच योगी योगप्रियः सदा ॥”)
तत्त्वदामं यथा । “स्वस्त्रूपाखण्डशुद्धवक्षानेन
तदज्ञानवाघनद्वारा स्वस्त्रूपाखण्डे ब्रह्मणि
साक्षात्कृते सनि अज्ञानतुकार्यसचित्कर्म-
संश्वयविपर्ययादीनामपि वाधितवाद्विलावन्ध-
रहितो ब्रह्मनिः ।”
‘मिदाते हृष्टयस्त्रियस्त्रियस्त्रियस्त्रियः ।
क्षीयन्ते चास्य कर्माणि तस्मिन् दृष्टे परादरे ॥’

इत्यादिश्वते ।

अग्रसु युत्यानसमये माससेषोग्यितमूलपूरीषादि-
भाजनेन शरीरेण आव्यमान्यापटुलादिभाज-
नेनियमेष्य अशनायापियासाश्वाकमोहर्दि-
भाजनेनामः करयेत च तततृपूर्वपूर्ववासनया
क्रियमाणानि कर्माणि सुम्यमानानि आना-
विरहान्यारव्यफलानि च प्रशस्तपि वाधितवाद
परमार्थतो न प्रशस्ति, यथा इदमिन्द्रजाक्ष-

जीवव

मिति ज्ञानवान् तदिन्द्रजाक्षं पश्यन्नपि परमार्थ-
मिदमिति न पश्यति । सच्चुरच्चुरिव सकर्मो-
दकर्म इव समना असना इव सप्राणोप्राण
इव इत्यादिश्वते । उक्तस्त्र ।
‘सुदुम्बवज्ज्ञायति यो न पश्यति
इत्यस्य पश्यन्नपि चाहयत्वतः ।
तथापि कुर्वन्नपि निक्षियस्य यः
स आत्मविभान्य इतीह निक्षयः ॥’ इति ।
अस्य ज्ञानात् पूर्वं विद्यमानानमेवाहार-
विहारादीनां वदुदृच्छुभवासनानमेवाहु-
दृतिर्भवति । शुभासुभयोरौदासीन्यं वा । तदु-
क्तम् ।
‘बुहादैतसतत्वस्य यथेष्टादर्थं यदि ।
शुनां तत्त्वद्वारादेव को मेदोऽशुषिभवते ॥’
ब्रह्मवित्तं तथा सुक्तास आत्मज्ञो न चेततः ‘इति ।
तदानीमानिलादैनि ज्ञानासधनान्यहैत्या-
द्यः सहुणाच्चालद्वारवद्दुर्वस्त्वते । तदुक्तम् ।
‘उत्पन्नात्मावबोधस्य ह्यहैत्यादयो गुणः ।
अवदतो भवन्त्यस्य न तु साधनरूपिणः ॥’ इति ।
कि वहुना अवं देहयात्मानाचार्यमित्क्षानिक्षान-
परेच्छाप्रापितानि सुखदःस्वलक्षणान्यारव्य-
फलान्युभवन्नःकरणाभावादैनासवभासकः
सन् तदवसाने प्रत्यगान्तप्रवरब्रह्मणि प्राणी
लीने सति उज्ञानतुकार्यस्त्वाराणामपि
विनाशात् प्रभमकेव्यमानद्वैकरसमविलभेद-
प्रतिभासरहितमवर्णं ब्रह्मावतिष्ठते । न तस्य
प्राणाणा उत्क्रामन्यत्रैव समवलीयन्ते विसुक्तच
विसुच्यते । इत्येवमादिश्वते ॥’ इति वैदान-
वारः ॥
जीवपुत्रः, पुं, (जीवः प्राणान् पुत्र इव । पुत्र-
वृद्धिर्वज्रकलात् तथात्वम् । इवार्थं कनू । इहुदी-
ठकः । इति शब्दरक्षावली ॥ उक्तविशेषः ।
इत्यमरटीकायां रमानाथः । जीयापुता इति
भावा ॥
जीवपुत्रा, खी, (जीवयतीति । जीव + लिच्छ +
वृद्धु । जीव प्राणदं पुष्यमस्याः ।) उक्त-
जीवनी । इति राजनिर्वगः ॥
जीवभिया, खी, (जीवानां प्राणिनां प्रिया
हितकारिलात् ।) इति राजनिर्वगः ॥
जीवभद्रा, खी, (जीवानां प्राणिनां भद्रं मङ्गलं
यस्याः ।) जीवनीलता । उक्तिरामैषधम् ।
इति राजनिर्वगः ॥
जीवमन्दिरं, खी, (जीवस्य आत्मनो मदिरं गृह-
मिव ।) ग्रीरौरम् । इति शब्दचन्द्रिका ॥
जीवला, खी, (जीवं उदरस्यकमिं लाति गृहाति
नाशयतैति । का + “आतोऽशुपसर्गं कः ॥”
१ । २ । ३ । इति कः । उक्तेहसी । इति राज-
निर्वगः ॥
जीववली, खी, (जीवयतीति जीवा प्राणदाची ।
का चासी वही चेति ।) जीरकाकोली । इति
राजनिर्वगः ॥